Δημόκριτος.

« ... Ου καλως δε λεγουσιν ουδε δια τι την αναγκην, οσοι λε- Αρις. Ζώων Γεν.
γουσιν ουδε του δια τι την αναγκην, οσοι λεγουσιν, ότι ούτως Τ. Γ. βιβ. Β σελ. 361
αει γινεται, και ταύτην ειναι νομιζουσιν αρχην εν αυτοις, καθ. Didot
ώσπερ Δημόκριτος ο Αβδηρίτης, ότι του μεν αει και α-
πείρου ουκ έστιν αρχη, το δε δια τι αρχη, το δ' αει άπειρον, ώ-
στε το ερωταν το δια τι περι των τοιουτων τινος το ζητει-
ναι φησι του απείρου αρχην. »

Δημόκριτος δ' ο Αβδηρίτης εν μεν τη μητρι γίνεσθαι φησι 392.
την διαφοραν του θήλεος και του άρρενος, ου μέντοι δια θερ- Βιβ. Δ
μότητά γε και ψυχρότητα το μεν γίνεσθαι θήλυ, το δ' άρρεν,
αλλ' οποτέρου αν κρατήση σπέρμα το από του μορίου ελ-
θον ω διαφέρουσιν αλλήλων το θήλυ και το άρρεν. Τούτο
γαρ ως αληθώς Εμπεδοκλης ραθυμότερον υπείληφεν, ούκε-
τι ψυχρότητι και θερμότητι διαφέρειν μόνον αλλήλων, ορων
όλα τα μόρια μεγάλην έχοντα διαφοραν τήν τε των αιδοί-
ων και της υστέρας· ει γαρ πεπλασμένων των ζώων το μεν
τα μόρια έχοντα τα του θήλεος άπαντα, το δε τα του άρρενος, καθά-
περ εις κάμινον, εις την υστέραν τεθείη, το μεν έχον υστέραν
εις θερμήν, το δε μη έχον εις ψυχράν, έσται θήλυ το ουκ έχον υστέ-
ραν και άρρεν το έχον. Τούτο δ' αδύνατον· ώστε ταύτη γε βέλτιον
αν λέγοι Δημόκριτος· ζητεί γαρ ταύτης της γενέσεως την δια-

Δημόκριτος

σ. 393 φορὰν καὶ σπέρματα λέγειν· οὐδὲ καλῶς ἡ ἐπαφή, ἕτερος λό-
γος

. . Εἰ δ' ἔτι περὶ σπέρματος ὅλως ἔχον ὥσπερ τυγχάνουσιν φρονοῦντες, καὶ κινηθ' ἀπὸ παντὸς ἀποκρίνεσθαι, κινηθῆναι δ' ὑπὸ τοῦ ἄρρενος παρέχει τοῖς γιγνομένοις ὕλην ἀποδείκνυσιν, καὶ πρὸς θῆλυν καὶ πρὸς Δημόκριτον, καὶ εἴ τις ἄλλος τυγχάνει λέγων, ὁμοίως ἀπαντητέον· οὐδὲ γὰρ [illegible] ἐνδέχεται τὸ σῶμα τοῦ σπέρματος εἶναι τὸ μὲν [illegible]. τὸ δ' ἐν τῷ ἄρρενι, καθάπερ Ἐμπεδοκλῆς φησι . . .

Αριστ. Περὶ ἀναπνοῆς Κεφ. Δ΄. σ. 507 Δημόκριτος μὲν οὖν ὁ Ἀβδηρίτης καί τινες ἄλλοι τῶν περὶ ἀναπνοῆς εἰρηκότων οὐδὲν περὶ τῶν ἄλλων διωρίκασι ζώων, ἐοίκασι μέντοι λέγειν ὡς πάντων ἀναπνεόντων· Ἀναξαγόρας δὲ καὶ Διογένης, πάντα φάσκοντες ἀναπνεῖν, περὶ τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀστρείων λέγουσι τίνα τρόπον ἀναπνέουσι

Δημόκριτος.

« ... Ου καλως δε λεγουσιν ουδε δια τι την αναγκην, όσοι λε- Αριστ. Ζώων Γενέσεως
γουσιν ουδε του δια τι την αναγκην, όσοι λέγουσιν, ότι ούτως Τ. Γ. Βιβ. Β' Κεφ. 261
αει γινεται, και ταύτην είναι νομίζουσιν αρχην εν αυτοις, καθ Didot
ώσπερ Δημόκριτος ο Αβδηρίτης, ότι του μεν αει και α-
πειρου ουκ έστιν αρχη, το δε δια τι αρχη, το δ' αει άπειρον, ώ-
στε το ερωτᾶν το δια τι περι των τοιούτων τινός το ζητειν φ
και φησι του απείρου αρχην. »

Δημόκριτος δ' ο Αβδηρίτης εν μεν τη μητρι γίνεσθαι φησι . 392.
την διαφοραν του θήλεος και του άρρενος, ου μέντοι δια θερ- Βιβ. Δ'
μότητά γε και ψυχρότητα το μεν γίνεσθαι θηλυ, το δ' άρρεν,
αλλ' οποτέρου αν κρατήση το σπέρμα το απο του μορίου ελ-
θον ω διαφέρουσιν αλλήλων το θηλυ και το άρρεν. Τούτο
γαρ ως αληθως Εμπεδοκλης ραθυμότερον υπείληφεν, οιόμε-
νος ψυχρότητι και θερμότητι διαφέρειν μόνον αλλήλων, όρων
όλα τα μόρια μεγάλην έχοντα διαφοραν την τε των αιδοί-
ων και της υστέρας· ει γαρ πεπλασμένων των ζώων, το μεν
τα μόρια έχοντος τα του θήλεος πάντα, το δε τα του άρρενος, καθά-
περ εις κάμινον, εις την υστέραν θείη, το μεν έχον υστέραν
εις θερμην, το δε μη έχον εις ψυχραν έσται θηλυ το μη έχον υστέ-
ραν και άρρεν το έχον. Τούτο δ' αδύνατον· ώστε ταύτη γε βέλτιον
αν λέγοι Δημόκριτος· ζητεί γαρ ταύτης της γενέσεως την δια-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

157

Δημόκριτος

σ. 793 — φορὰν καὶ πειρᾶται λέγειν· εἰ δὲ καλῶς ἢ κακῶς, ἕτερος λόγος

. . . . Εἰ δ' ἐστὶ περὶ σπέρματος ἔθος ἔχον ὥσπερ τυγχάνομεν φήσαντες, καὶ μήτ' ἀπὸ παντὸς ἀπέρχεται, μήτ' ἀπὸ τοῦ ἄρρενος παρέχει τοῖς γινομένοις ὕλην μηδεμίαν, καὶ πρὸς τοῦτον καὶ πρὸς Δημόκριτον, καὶ εἴ τις ἄλλος οὕτω τυγχάνει λέγων, ὁμοίως ἀπαντητέον· οὔτε γὰρ διεσπασμένου ἐνδέχεται τὸ σῶμα τοῦ σπέρματος εἶναι, τὸ μὲν ἐν τῷ θήλει, τὸ δ' ἐν τῷ ἄρρενι, καθάπερ Ἐμπεδοκλῆς φησιν . . . . .

Αριστ. Περὶ ἀναπνοῆς Κεφ. Δ'. σ. 537 — Δημόκριτος μὲν οὖν ὁ Ἀβδηρίτης καί τινες ἄλλοι τῶν περὶ ἀναπνοῆς εἰρηκότων οὐδὲν περὶ τῶν ἄλλων διωρίκασι ζῴων, ἐοίκασι μέντοι λέγειν ὡς πάντων ἀναπνεόντων. Ἀναξαγόρας δὲ καὶ Διογένης, πάντα φάσκοντες ἀναπνεῖν, περὶ τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀστρείων λέγουσι τίνα τρόπον ἀναπνέουσι.